

Közös szakosztályülés

Az OEE Erdészettörténeli Szakosztálya, a Közönségkapcsolatok Szakosztálya és a Vadgazdálkodási Szakosztály 2012. március 28-án közös rendezvényt tartott. *Dr. Oroszi Sándor* szakosztályelnök javaslatára a tagság egy perces csenddel emlékezett a nemrég 89 éves korában elhunyt, gyémántokleveles erdőmérnök *Gertheis Antalra*, az Erdészettörténeli Szakosztály egyik alapítójára.

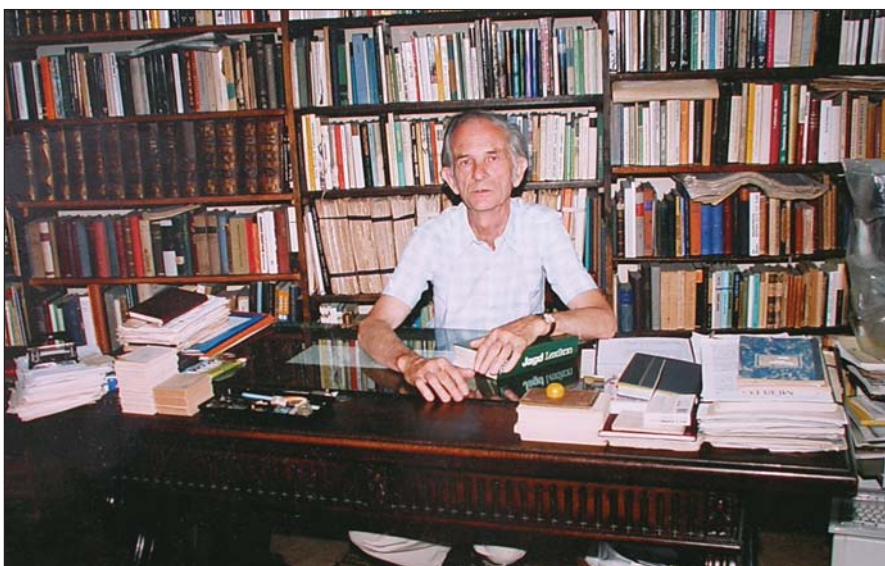
Dr. Ádámfi Tamás, a Vadgazdálkodási Szakosztály tagja mutatta be és értékelte *Apatóczy István* munkáját, az Erdészettörténeli Közlemények LXXXIV. kötetét. A Gemenc és a Gyulaj Zrt., valamint a Konifo Kft. (tűz- és munkavédelem) anyagi támogatásával, szerzői költségviseléssel is megjelentetett „Kétszer volt ... Budavidéki Állami Erdő- és Vadgazdaság” c. munka – a történeli kronológia rendjét követve – a gyakori belső szervezeti és személyi változások felidézése mellett utalásokkal emlékeztet a külső hatásokra.

Apatóczy István szerzőnek a kérdésekre adott válaszai közben, a könyvben a kiuntető „első erdőhivatal”-lal említett bajnai uradalomra vonatkozóan, ismeretei alapján *dr. Ráczné dr. Schneider Ildikó* mondott helyesbítő, az „első” helyet megosztó észrevételt.

Holdampf Gyula ny. min. erdészeti főosztályvezető-helyettes a könyv adatbőségét és a gyakori változások nyomán követését fontos értéként említette hozzászólásában.

Következő előadóként *Szakács László* szakosztálytag *dr. Csöre Pálról*, a tavaly 88 évesen elhunyt kiváló erdészeti- és vadászattörténeli kutatóról, szakíróról emlékezett meg. *Dr. Csöre Pál* az Egyesület közismert személyisége volt. Az előadás részletesen bemutatta fiatalkori törekvéseit, amelyek a történelem viharában a szándéktól – orvosi pálya – eltérően a jog világába vezették. A megszerzett kimagasló szintű tudás, benne több nyelv ismerete az ő esetében bizvást igazolta: annyi ember, ahány nyelvet tud.

E sorok írója személyesen nem ismerte, csupán írásait olvasva jegyezte meg a Csöre nevet. A megemlékező szavakat hallgatva, az elvégzett hatalmas munkára csodálkozva megfogalmazódott a gondolat: *dr. Csöre Pál*, ha nem is lett orvos, jogászként is a magyar erdészeti- és vadászattörténeli 'génsebészévé' vált. E szakmák magyar tör-

téneli mélységeiből, szinte minden réteget érintve, olyan ismereteket 'operált' elő, amelyek múltunk megértésében, sokszor a jelen építésében is nélkülözhetetlenek. Esetében a 'nomen est omen' valóban szembetűnő. Mintha a Sors irányította volna közénk, így: *Csöre, Pál!* És vadász-jogász, vadászember, vadászíró lett. De ha nem a fegyvercső, hanem – mondjuk – egy úrtávcső bűvkörébe kerül, meggyőződésem, hogy a több mint 200 publikációja, ezret meghaladó feldolgozott háttéranyaga ma a csillagos égbolt káprázatával emlékeztetne rá.

Szakács László, előadása végén felvetette, hogy „*dr. Csöre Pál* munkássága az erdészettörténeli, vadászattörténeli és a vadászati kultúra terén olyan kimagasló értéket jelent, hogy megérdemli, hogy emléket állítsunk neki.” *Köveskúti György* felvetette, hogy *dr. Csöre Pál* 90. születésnapja méltó alkalom lenne a VKE alapította Budakeszi Millenniumi Szoborparkban mellszobra elhelyezésére. A továbbiakban *Holdampf Gyula* és *Tóth Aladár* mondta el visszaemlékezéseit *dr. Csöre Pállal* kapcsolatban.

Ezután *dr. Oroszi Sándor* mutatta be 'A fa Erdélyben – a bölcsőtől a koporsóig' című, Az Erdészettörténeli Közlemények LXXXII. számában megjelent munkáját, köszönve a támogató STIHL Kft. és az OEE tehervállalását. A könyv címe a lehető legtömörebben foglalja össze az erdővel, a fával, faanyaggal időtlen idők óta a legszerveesebben együtt élő közép-európai emberek kapcsolatát.

A következőkben *Szakács László* idézte fel *dr. Oroszi Sándor* eddigi

munkásságát, felvillantva jelentősebb műveit, előadásait. Szakosztályelnökünk a tőle megszokott alaposággal – 43 oldalnyi, 909 tételes háttéranyag, több tucatnyi melléklet – készítette el a most bemutatott kötetet.

Közben *Holdampf Gyula* erdőmérnök bejelentette, hogy kéri felvételét az Erdészettörténeli Szakosztályba. Röviden indokolt kérelmét a szakosztály vezetői elfogadták.

Végezetül a közelgő 50. születésnapjára készülő Erdészettörténeli Szakosztály történeli, munkájának dokumentálásáról számolt be *dr. Sárvári János*, az egyesületi könyvtár őr. Kifejezetten gazdag szakosztály-történeli és szakmatörténeli anyag került és kerül feldolgozásra.

Lomniczi Gergely, egyesületünk főtítkára tájékoztatást adott az OEE jelenlegi helyzetéről és bemutatta a most kialakítás alatt álló egyesületi honlapot. *Dr. Szikra Dezső* kérdésére, a két évtizede színvonalasan szerkesztett, fejlesztett Lapok apropóján, összefoglalta az indokokat az Erdészeti Lapok főszerkesztői pozíciójára kiírt egyesületi pályázattal kapcsolatosan. A felsorolt, a szaksajtót is érintő korszakos technikai változások, és a részletezett személyi, anyagi feltételek gondolkörét közvetítik a pályázatban részletesen kiírt elvárások.

Az ismertetés után *dr. Oroszi Sándor* – a következő szakosztályi találkozó időpontját jelezve – berekesztette a közös szakosztályülést.

Szöveg: **Apatóczy István,**
Szakács László

Fotó: **Szakács László**